

Nr 55.

Av herr **Edström**, om viss ändring av bestämmelserna i 2 § kungörelsen angående rätt att innehava radiomottagningsapparat.

I kungl. kungörelsen den 17 juni 1943 angående rätt att innehava radiomottagningsapparat stadgas i 2 §, att tillstånd erfordras för varje innehavd radiomottagningsapparat, dock att tillstånd berättigar till innehav av mer än en apparat i vissa i kungörelsen uppräknade fall. Sålunda skall

tillstånd, som utfärdats för sjukhus, vårdanstalt, ålderdomshem eller därmed jämförlig inrättning, anses omfatta samtliga radiomottagningsapparater inom de lokaler, vilka äro avsedda för å inrättningen vårdade personer,

tillstånd, som utfärdats för hotell, pensionat eller liknande företag, anses omfatta samtliga radiomottagningsapparater inom företaget i för tillfälliga gäster avsedda lokaler samt

tillstånd, som utfärdats för läroanstalt, anses innefatta samtliga inom anstalten befintliga, för undervisningen avsedda radiomottagningsapparater.

Utöver dessa undantag från den i 2 § givna huvudregeln om särskilt tillstånd för varje innehavd radiomottagningsapparat förekomma undantag i två fall, nämligen rörande familjers och försäljares innehav av apparater.

Inom industrier och liknande verksamhet förekommer numera i stor omfattning, att personalen beredes underhållning genom "musik under arbetet". Denna underhållning sker vanligen genom utsändningar i arbetslokalerna av radioprogram eller av särskilt sammanställda grammofonprogram. För var och en av de för det gemensamma programmet använda radiomottagningsapparaterna skall vederbörande företag i vanlig ordning betala radiolicens, då några undantagsregler icke gälla för detta fall.

Särskilt för mindre företag bli driftsutgifterna för kompletta anläggningar för "musik under arbetet" — inte minst efter höjningen av licensavgiften från 10 till 15 kronor — icke så litet betungande. Som förut nämnts måste licensavgift nämligen betalas såväl för mottagarapparaten som för varje använd högtalare. Det torde därför icke kunna helt undvikas, att vissa mindre företag tvingas ålägga sig en viss återhållsamhet vid anskaffandet av högtalaranläggningar för "musik under arbetet". De nuvarande bestämmelserna om

radiolicenser kunna således inverka ogynnsamt på försöken att skapa trivsel i arbetet, vilken icke minst statsmakterna i övrigt vidtaga så många åtgärder för att stimulera. Enligt min mening få dylika ogynnsamma verkningar av de nuvarande bestämmelserna om radiolicenserna icke underskattas.

Under åberopande av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t framhålla önskvärdheten av att tillstånd, som utfärdats för industri- eller liknande företag att innehava radiomottagningsapparat, skall anses innefatta samtliga radiomottagningsapparater inom företaget, vilka användas inom arbets- och kontorslokaler.

Stockholm den 18 januari 1952.

Walter Edström.
